

שלוש מתנות שבחטאת

לח: -לט. :

כסופן - אין שם חטאת גמורה עליהן	כתחילתן
באות לאחר מיתה	נפסלין בלילה בשקיעה, המעלה מהן בחוץ - חייב

אמר רבי יוחנן: שלש מתנות שבחטאות: אינן באות בלילה, ובאות לאחר מיתה, והמעלה מהן בחוץ חייב.

כסופן - אין שם חטאת גמורה עליהן	כתחילתן
1. באות לאחר מיתה 2. לא שריא בשר באכילה, שכבר הותר 3. לא מפגלא, רק הראשונה קובעת 4. לא נפסלין אם עיילא לגואי להיכל	1. המעלה מהן בחוץ - חייב 2. נפסלין בלילה בשקיעה 3. חייב עליהן משום זרות 4. טעונים כלי שרת 5. טעונין קרן המזבח 6. טעונין אצבע בנתינתן במזבח 7. נתזו על בגד ולא במזבח - טעונין כבוס 8. מתנה א' מ' 4 כוסות - כל אחת ליסוד, ולא נדחה לאמה

אמר רב פפא: יש מהן כתחלתו ויש מהן כסופו: חוץ, ולילה, זרות, וכלי שרת, קרן, ואצבע, **כיבוס**, ושירים - כתחלתן.

מיתה, לא שריא, ולא מפגלא, ולא עיילא לגואי - כסופן.

ראיה לר' פפא שהשלש מתנות שבחטאת טעונין כבוס

<p>31 ומחשבה מועלת בהן ?</p> <p>32 והתניא: (T)</p> <p>33 צאו שירים והקטרת אימורין שאין מעכבין את הכפרה</p> <p>34 שאין מחשבה מועלת בהן.</p> <p>35</p> <p>36 כי תניא ההיא בשלש מתנות שבחטאת.</p> <p>37 אי הכי טעונין יסוד?</p> <p>38 לקרן אולי!</p> <p>39 אימא: ניטענין יסוד.</p> <p>40 ומחשבה מועלת בהן?</p> <p>41 האמרת לא שרי' ולא מפגלא ולא עיילא לגואי כסופן?</p> <p>42</p> <p>43 אלא, כי תניא ההיא בדמים הפנימים.</p> <p>44 אבל בדמים החיצונים, מאי - פטור?</p> <p>45 אדתני: דמים הנשפכין לאמה -</p> <p>46 לפלוג וליתני בדידה:</p> <p>47 כמה דברים אמורים? בדמים הפנימים -</p> <p>48 אבל בדמים החיצונים פטור.</p> <p>49 הא מני רבי נחמיה היא, דאמר:</p> <p>50 שירי הדם שהקריבן בחוץ חייב,</p> <p>51 ולא מתני ליה תלתא פטורי לבהרי תלתא חיובי.</p> <p>52</p> <p>53 רבינא אמר:</p> <p>54 מן הקרן - ממוש.</p> <p>55 מן היסוד - מן הראוי ליסוד.</p> <p>56</p> <p>57 אמר ליה רב תחליפא בר גזא לרבינא:</p> <p>58 אימא אידי ואידי ראוי הוא?</p> <p>59 האי מאי!</p> <p>60 השתא ראוי לקרן אמרת לא,</p> <p>61 ראוי ליסוד מיבעיא?</p> <p>62 אלא מן הקרן - מן הקרן ממוש,</p> <p>63 מן היסוד - מן הראוי ליסוד.</p>	<p>1 אמר רב פפא:</p> <p>2 מנא אמינא לה? דתנן: (א)</p> <p>3 ניתו מן הצואר על הבגד - אינו טעון כיבוס.</p> <p>4 מן הקרן ומן היסוד - אינו טעון כיבוס.</p> <p>5</p> <p>6 הא מן הראוי לקרן - טעון כיבוס!</p> <p>7 וליטעמיך:</p> <p>8 מן היסוד - אינו טעון כיבוס,</p> <p>9 הא מן הראוי ליסוד - טעון כיבוס?</p> <p>10 אשר יזה כתיב - פרט לזה שכבר הוזה!</p> <p>11</p> <p>12 הא מני? רבי נחמיה דתנן: (ב)</p> <p>13 רבי נחמיה אומר שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב.</p> <p>14 אימר דשמעת ליה לר' נחמיה לענין העלאה,</p> <p>15 מידי דהוי אאיברים ופדרים;</p> <p>16 לענין כיבוס - מי שמעת ליה?</p> <p>17</p> <p>18 אין, והתניא: (ג)</p> <p>19 דמים הטעונין יסוד:</p> <p>20 טעונין כיבוס</p> <p>21 ומחשבה מועלת בהן</p> <p>22 והמעלה מהן בחוץ חייב.</p> <p>23</p> <p>24 דמים הנשפכין לאמה:</p> <p>25 אין טעונין כיבוס</p> <p>26 ואין מחשבה מועלת בהן</p> <p>27 והמעלה מהן בחוץ פטור.</p> <p>28</p> <p>29 מאן שמעת ליה דאמר מעלה מהן בחוץ חייב?</p> <p>30 רבי נחמיה היא, וקאמר: טעון כיבוס.</p>
---	--

שלוש מתנות שבחטאת - המשך

רב פפא: ג' מתנות שבחטאת - טעונין כבוס. משנה: מן הקרן ומן היסוד - אינו טעון כבוס.

שלבים שעוברים הדמים

השלב	אחר שחיטה	אחר קבלה בכלי	אחר מתנה אחת לפני ג' מתנות		אחר כל המתנות	אחר שפיכת שיריים
מהיכן ניתז	1. מן הצוואר	2. מן הכלי	3. מן הכלי	4. מן הקרן	5. מן הכלי	6. מן המזבח
הדין והמקור	א משנה: ניתז מן הצוואר... אינו טעון כבוס	ב משנה: אינו טעון כבוס אלא הדם שנתקבל בכלי וראוי להזיה	✓ שיטת רב פפא	מרחב הדיון בסיפא של המשנה: מן הקרן ומן היסוד – אינו טעון כבוס		

מבנה כללי

<p>שורה 3-4 המשנה המרכזית. מהלך (1) דיוק מן הסיפא, שהראוי לקרן, כגון ג' מתנות - טעונין כבוס. נסיון לדחות את הדיוק.</p>	<p>שורה 55 מהלך (2) הוכחה של רבינא לר' פפא; דיוק אחר מן הסיפא. נסיון לדחות את הדיוק.</p>
--	--

השלב	אחר מתנה אחת לפני ג' מתנות		אחר כל המתנות	אחר שפיכת שיריים
מהיכן ניתז	3. מן הכלי	4. מן הקרן	5. מן הכלי	6. מן המזבח
לפי רב פפא: הסיפא של המשנה (4) דיוק מן הסיפא (6)	✓ הראוי לקרן בג' מתנות	→ דיוק		א מן היסוד
קושיא (8) - תירוץ: כרבי נחמיה רבינא (53)	✓ כמו רב פפא	א מן הקרן ממש → דיוק	✓ שיריים	→ דיוק א
60-61 הסבר חילופי קושיא	א מן הראוי לקרן	פשיטא!	א מן הראוי ליסוד	קל חומר מן הקרן (4) אפשיטא

פירוט

מהלך (1)

- 6 ג' מתנות שבחטאת ראויים להינתן על הקרן, ולפי הדיוק - טעונין כבוד כדברי רב פפא (מספר 7).
- 8 קושיא. דיוק דומה מן הסיפא **ששירים טעונים כבוס**, ונסיון לומר שאין זה כהלכה, לכן אין לדייק על המילים "מן הקרן".
- 12 תירוץ. רבי נחמיה (ב) סובר כך.
- 14 דחיה. ברייתא זו מדברת על ענין העלאת חוץ ולא לענין כבוס, ויש לחלק.
- 19-20 ראייה מברייתא (ג) הסוברת שדמים הטעונים יסוד (וסלקא דעתך שמדובר בשיריים של חטאת חיצונה) - טעונים כבוס.
- 22,29 חייב עליהן בחוץ, כנראה זו דעת רבי נחמיה.
- 31-34 קושיא על 19. מברייתא (T) לא מדובר כלל בשיריים, ואין קשר לשיטת רבי נחמיה.
- 36 המשך הקושיא על האוקימתא של הברייתא (ג) בשיריים וכרבי נחמיה, ונסיון חילופי להעמיד את הברייתא בג' מתנות שבחטאת.
- 37, 40-41 קושיות על אוקימתא זו.
- 43 כמו 36, נסיון להעמיד את הברייתא (ג) בדמים הפנימיים, שהג' מתנות מעכבין בהן ולכן טעונין כבוס, ומחשבה מועלת והמעלן בחוץ חייב.
- 44-48 קושיא על המהלך הזה.
- 49-51 תירוץ לקושיא. אם כן אין ראייה מברייתא (ג) שרבי נחמיה סובר ששיריים של חטאת חיצונה טעונים כבוס, ולכן אין אפשרות להסביר את הדיוק של הסיפא (שורה מספר 8) במשנה.

רבינא מהלך (2)

- 54 כמו שורה 6, ויש לדייק שמן הראוי לקרן כמו ג' מתנות שבחטאת - טעונין כבוס וכרב פפא.
- 55 דיוק בצורה אחרת מהמשנה (א), (לא כמו שורה 8) אלא שכבר מדובר במשנה על הראוי ליסוד, שיריים, והם אינם טעונים כבוס. דאילו מן היסוד ממש - אחר מתן כל הדמים - פשיטא שאינו טעון כבוס, ולא איצטריכא ליה.
- 57 קושיא על ההסבר של רבינא, שלפיו אין עקביות בקריאת המשנה (שורה 4).
- 60 יישוב. אין ההסבר הזה מסתבר.